

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

**Pasarét, 2015. április 26.
(vasárnap)**

Horváth Géza

Ó – MI – TI

Énekek: 679; 298,1-2, 4-5; 437; 680

Lekció: Kolossé 1,15-23

Alapige: Kolossé 1,9-14

Ezért tehát, attól a naptól fogva, amelyen ezt meghallottuk, szüntelenül imádkozunk és könyörgünk értetek, hogy tökéletesen ismerjétek meg az Ó akaratát minden lelki bölcsesség és belátás révén, hogy élhessetek az Úrhoz méltóan, teljes mértékben az Ó tetszésére, és teremjete gyümölcsöt mindenfajta jó cselekedettel, és növekedjete az Isten ismeretében. Erősödjete meg minden erővel az Ó dicsőségének nagysága szerint a teljes állhatatosságra és az örömmel viselt hosszútúrésre.

Adjatok hálát az Atyának, aki alkalmassá tett titeket arra, hogy a szentek örökségében, a világosságban részesüljete. Ó szabadított meg minket a sötétség hatalmából, és Ó vitt át minket szeretett Fiának országába, akiben van megváltásunk és bűneink bocsánata.

Imádkozzunk!

Dicsőítünk téged, örökkévaló Urunk, szerető Atyánk, hogy van hova leborulnunk, mert áll a Krisztus szent keresztje elmúlás és rom felett.

Köszönjük, hogy ott lesz áldássá az átok, amelyet az Éden-kertben első szüleink szándékos engedetlensége hozott magukra és ránk is. Áldunk téged, hogy a te szabadító kegyelmedről és szeretetedről énekelhettünk. Add, hogy még jobban zengje a szívünk, mint ahogyan a szánk zengte azt: hogy jött irgalomnak éve, mert így szóltál a te egyszülött Fiadhoz: én diadalmam, menj, siess, légy népem üdvössége.

Áldunk azért is, mert Jézus Krisztus szabadítóul jött, mert Ó szabadította meg népét annak bűneiből. Köszönjük, hogy mi ezért lehetünk a te néped, mert nemcsak megszabadított, hanem hozzád is kapcsolt, Urunk. Köszönjük, hogy

e kapcsolatban van az életünk, azok a lelki ajándékok, amelyeket közölsz velünk, és e kapcsolatban van a mi élő reménységünk, hogy még jobb felé megyünk, és még többet fogunk látni, tapasztalni.

Köszönjük, hogy itt állhatunk előtted a gyülekezet közösségében, és kérhetünk, hogy szólj hozzánk és beszélj velünk. Szólíts meg minket, Urunk, lehet, hogy lelki örömmel jöttünk ide, megújulva, hogy imádjuk szent Felségedet, lehet, hogy súlyos terheket hordozunk szívünkben, gondolatainkban, életünkben, testünkben. Köszönjük, hogy te vagy az, aki könyörülsz rajtunk.

Kérünk, hogy ígéd célba érjen úgy, ahogy ezt megígérted. Ne térjen vissza üresen, hanem végezze el azt, amit te elgondoltál felőle. Ehhez adj nekünk alázatot, hogy megtörve és üresen adjuk magunkat neked, hogy az űrt kitöltsd, hogy betöltsél minden jóval bennünket, és tégy késszé bennünket, hogy innen elmenve majd cselekedjük is a te akaratodat.

Ámen.

Igehirdetés

A bibliaolvasó kalauzunk szerint tegnap kezdtük olvasni a Kolossébeliekhez írt levelet, és azért örültem ennek a szakasznak, mert a tíz órai istentiszteleten először vesznek úrvacsorát azok a fiatalok és azok a felnőttek, akik a múlt vasárnap konfirmáltak. Ilyenkor mindig azért imádkozom az Úrhoz, hogy olyan ígét adjon, amely a konfirmandusoknak bátorítás, buzdítás, figyelmeztetés, erősítés. Ebben a mai igeszakaszban, valóban mindaz benne van, amit Isten adni kész és adhat az Ő gyermekeinek.

Először röviden nézzük meg, hogy mit tudunk Kolosséről, hiszen néhány napon keresztül ezt a levelet fogjuk olvasni. Azután az igehirdetésben három dologról szeretnék szólni, amelyet az igehirdetés címének is adtam: Ó – Mi – Ti. Majd meglátjuk, hogy ez a három személyes névmás kicsit más sorrendben, mint ahogy nyelvtanórán tanultuk valamikor, hogyan szerepel ebben a felolvasott igeszakaszban.

Az akkori római birodalom Ázsia provinciájának keleti részén épült ez a kereskedelmi útvonalon fekvő városka. Ma már csak romjai vannak ennek. Nem Pál apostol hirdette itt az evangéliumot. Innen is látjuk, hogy az evangélium munkája és ereje nincs személyhez kötve. Itt Epafrász hirdette az ígét, és itt is kedves hívó gyülekezet alakult. Az Úr életre keltette azokat, akiket akart, és betagotha a testébe, az anyaszentegyház közösségébe.

Ez a gyülekezet nagy részben pogány-keresztyénekből állt, de nyilván zsidó-keresztyének is voltak. Epafrász a magvetés után is felelősséget érzett a gyülekezetért. Így amikor tévtanítók ütök fel a fejüket, segítséget kért Páltól, mert a kis hívó gyülekezet megriadt a tévtanítók szellemi fölényétől. Pál ebben a levélben bátorítja, buzdítja őket, hogy állhatatosan, kitartóan és hűséggel álljanak meg az evangélium, a Jézus Krisztusról szóló örömhír üzenete mellett, amelyet hallottak, befogadtak, amely által hívókká lettek.

A tévtanítás zsidó, gnosztikus és aszkétikus tanok sokaságából állott. Majd olvassuk a levélben: körül kell metélkedni, meg kell tartani a szombatot, angya-

li hatalmasságokat kell tisztelni, a testet pedig sanyargatni azért, hogy a lélek szabad legyen a bűnös testtől.

Erre Pál apostolnak egyetlen üzenete van: Jézus Krisztus – hozzátehetnénk a reformátori igazsággal együtt, hogy solus Christus, csak Krisztus. Őbenne lakozik a teljesség, és úgy, ahogy a 18. versben olvassuk: mindenkiben Ő legyen az első. A kolosséi hívőket azzal biztatja az apostol, hogy Jézus Krisztusban mindent meglelünk, ami üdvösségünkre, örök életünkre, hitünkre nézve szükséges.

Azért érdekes ez a három személyes névmás, amely köré szeretném ennek az igének üzenetét csoportosítani, mert arról szól, hogy mit tett Ő, a szentháromság egy örök Isten azért, hogy üdvözüljünk. Aztán arról beszél Pál, hogy mit teszünk mi, miközben az Urat szolgáljuk, és arra igyekszünk, hogy neki kedvesek legyünk, és a harmadik arról beszél, hogy mit kell tennetek nektek, tehát mi a feladatotok tinektek, Kolossében élő hívőknek, keresztyéneknek. És mivel sem az ember nem változott azóta, sem a tévtanítások, csak legfeljebb egy kicsit más irányultságúak lettek, Isten ígéje örökre új. Ma is éppen erre van szükségünk. Arra, hogy mit tett Ő értem, mit kell nekünk, mint hívőknek, szolgálóknak cselekedni, és tinektek, akik bizonytalanok, bátortalanok vagytok, hogy kell megfutnotok az előttek levő versenypályát. Menjünk sorba:

Az első fejezet 6. versét szeretném felolvasni, amelyet még tegnap olvastunk kalauzunk szerint, mert először arról kell szólni, hogy mit tett értünk, a Szentháromság egy örök Isten. Miután az apostol köszönti a gyülekezetet, rögtön erre tér: „Mert eljutott hozzátok (az evangélium), miképpen az egész világra is, és gyümölcsöt terem, úgy mint nálatok is a naptól fogva, amelyen hallottátok és megismertétek az Isten kegyelmét igazán.”

Először azt olvassuk, hogy Isten gondoskodott arról, hogy az evangélium eljusson Kolosséba, mert azt mondja Isten ígéje, hogy az evangélium úgy jut el valahova, hogyha elviszik. Így terjed az evangélium. Valaki elveszi – Pál apostol többször tesz bizonyosságot arról, hogy Ő kapta az evangélium üzenetét –, aztán el kell hinni, hogy igaz Isten ígéje és nem állhat senki ellene, és harmadszor pedig el kell vinni. Jó lenne, ha ezt a hármat megtanulnánk mi is: elveszem, elhiszem, hogy nekem, rólam szól, és elviszem, mert utána, aki kapta, tovább is kell adni. Nem elég, hogy hozzám eljutott, el kell, hogy jusson másokhoz is. Így terjed az evangélium.

Emlékezünk Ézsaiás könyvében arra a szép ígére, amely azt mondja: milyen szépek a hegyeken az örömhírt hozó lábai. Igen azok a lábak, amelyek elviszik az evangéliumot, mert nemcsak a szájra van szükség, nemcsak az akaratra, nemcsak az értelemre, nemcsak a nyelvre, hanem a lábra is, hogy azt az evangéliumot, amely az életemet újjá tette, megváltoztatta, azt elvigyem másokhoz.

Olyan szép az az ige, amikor Pál apostol a Cselekedetek könyve 16. fejezetében Kis-Ázsia felé akarja venni az irányt, és éjszaka megjelenik neki egy macedón férfi, és hívja: jöjjön Európába és segítsen Krisztussal, az evangéliummal. Amikor Lukács ezt leírja, akkor bizonyára Páltól veszi azt a mondatot: és megértettük, hogy odahívott minket az Úr, hogy azoknak prédikáljuk az evangéliumot.

Pál apostol nem oda ment, ahova szeretett volna, nem oda ment, ahol szívesen fogadták. Nem oda ment, ahol neki kényelmesebb volt az evangéliumot hirdetni, hanem ott hirdette, ahova Isten elküldte igéjét. Mert ha Isten valahol életet akar támasztani, ha bűnből és halálból életet akar kimenteni, oda elküldi az evangéliumot. Oda elviszi valaki az evangéliumot, és így lesznek hívóvé. Isten engedelmes gyermeke azt teszi, amivel megbízta a misszió Ura.

És miről szól ez az evangélium? A Római levél 1,3-ban, ennek a csodálatos levélnek már rögtön a 3. versében Pál apostol azt írja: az Ó Fiáról szól ez az evangélium. Miután a Római levélben is arról beszél, hogy köteles a rómaiaknak az evangéliumot hirdetni, meg alig várja, hogy hirdethesse, mert Istennek ereje az minden hívőnek üdvösségére. Mert Isten igazsága jelentetik ki abban. Azt mondja a 3. versben, hogy ez az evangélium pedig az Ó Fiáról, Jézus Krisztusról szól. Így lehet megismerni, és csak így lehet megismerni Isten kegyelmét.

Az 1Korintus 15-ben abból az igében, amit húsvétkor hallottunk, ismét figyeljünk egy mondatra. A 11. versben van ez a mondat: „Így prédikálunk mi, és ti így lettetek hívókké.” Vagyis ha ezt az ígét magyarázzuk, akkor el lehet mondani: így lehet, csak így lehet hívóvé lenni. Ha valaki hisz, annak így kell hívőnek lenni, hogy meghallja a Jézus Krisztusról szóló evangéliumot.

Egy mondatban összefoglalva: arról szól ez az evangélium, hogy Isten a bűnt megbüntette Jézus Krisztus keresztjében, és ránk alkalmazta Jézus Krisztus feltámadásában. Tehát ez az evangélium arról szól, hogy lehet üdvözülni, üdvösséget kapni. Nem kell elveszni. Ez jó hír, evangélium.

Ebben a kedves lutheri énekben hogy énekeltük? „A Sátán tett rám rabigát, és már halálba veszem. A bűn gyötört éj-napon át, mert benne gyökereztem. Mind jobban elsüllyedtem én, nem volt számomra már remény, megült a bűnnek átka.” — Ezt valaki látja vagy nem. De ha valaki nem látja, az ugyanúgy benne van, mint az, aki meglátja, hogy megült a bűnnek átka. Legfeljebb aki nem látja, az ilyenekre fog hivatkozni: ilyenek vagyunk. Ilyen a természetünk, így születünk. A lónak négy lába van, az is megbotlik. Nekem csak kettő van. Magyarázzuk, bujkálunk, kendőzzük, takargatjuk, és nem is lesz jó vége. Van, aki meg meglátja, hogy jó lenne ebből szabadulni, mert már nem bírom a bűnnek a terhét.

Erről szól az evangélium, hogy halált érdemeltem, de könyörült rajtam az Ó kegyelméből. Azt mondja: hallottátok és megismertétek az Isten kegyelmét igazán. Aki hallja az evangéliumot, mi kell, hogy belőle felragyogjon? Az Isten kegyelme. Nemcsak igazságos, hanem irgalmas is, kegyelmes is, megbocsátó. Azt mondja az ige: „Kicsoda olyan Isten, mint te, aki elengedi a bűnt, és megbocsátja népe maradékának vétkeit?” — Azt mondja: megismertétek.

Olyan divatos irányzatok vannak ma. Egy jutott eszembe: ismerd meg önmagad! Ismerd meg a környezetedet! Ezzel szemben, mint mond Pál apostol? Megismertétek az Isten kegyelmét. Nekem nem magamat kell jobban ismerni, nekem az Isten kegyelmét kell még jobban ismerni. Sőt Pál mit mond? Én is szeretném még jobban megismerni Őt, és az Ő feltámadásának az erejét. Tud-

juk, hogy Pálnak hatalmas ismerete volt. De még jobban meg akarom ismerni Őt és az Ő feltámadásának az erejét.

Az evangélium hallása kell ahhoz, hogy mi újjászülessünk. Isten igéje azt mondja: hirdettük, hallottátok és megismertétek Isten kegyelmét. Mert mi kell ahhoz, hogy valaki újjászülessen? Az, hogy a Szentlélek azt a kegyelembeli munkát elvégezze a bűneiben meghalt emberben, együtt munkálkodván az Isten igéjével, mely által átviszi a lelki életre, értelmét megvilágosítja, akaratát megszenteli, az embert megváltoztatja. — Ez az újjászületés. Isten Szentlelkének az a kegyelembeli munkája, amely által a bűneiben megholt embert az Isten igéjével együtt munkálkodván, átviszi a lelki életre, értelmét megvilágosítja, akaratát megszenteli, az embert megváltoztatja. És aki nem születik újonnan, az meg sem láthatja Isten országát.

Mit tett Ő? Ezt tette értünk. Olvassuk tovább az ígét: Aki alkalmasakká tett minket a szentek örökségében való részvételre. Aki megszabadított minket a sötétség hatalmából, és átvitt az Ő szerelmes Fiának országába, akiben van a mi váltságunk az Ő vére által, bűneink bocsánata.

Szeretném még egyszer kiemelni, hogy ez az ige mindig arról beszél nekünk, hogy Ő, Ő, Ő... — Ezt Ő határozta el a világ teremtése előtt. Ezt Ő vitte végbe, amikor elküldte az Ő egyetlen Fiát. Ezt Ő adta nekünk kegyelemből. Ő gondoskodott arról, hogy az evangélium eljusson hozzánk. Ő szabadított meg bennünket.

Nem arról van szó, hogy én megláttam a bűneimet, én letettem, hanem arról van szó, hogy Ő megláttatta velem, és Ő eltörölte az én bűneimet. Erről Ő gondoskodott.

A második — erről egy kicsit rövidebben —, amikor arról beszél az apostol, hogy mit teszünk MI. Figyeljük csak a 9. verset! „Azért mi is, amely naptól fogva ezeket hallottuk, nem szűnünk meg érettetek imádkozni és kérni, hogy betöltesetek az Isten akaratának megismerésével minden lelki bölcsességben és értelemben, hogy járjatok méltón az Úrhoz, teljes tetszésére.” — Vagyis másodszor arról beszél az apostol, hogy mit teszünk mi. Így kezdődik az ige: „Azért mi is...”

Ez a kifejezés, hogy „mi is imádkozunk, könyörgünk értetek”, ez már maga nagyon sok üzenetet hordoz. Rögtön álljunk meg ennél a személyes névmásnál: mi. Ebben azt a csodát éljük át, hogy Isten országának az ügye, az evangélium prédikálása, vivése nem magánvállalkozás. Az nem egyszemélyes Kft, hanem azt mondja: mi is.

Pál apostol nem azt mondja: azért én is, mert ő írja a levelet. Mondhatná, hogy én fogok majd értetek imádkozni. Hanem azt mondja: azért mi is... Pál apostol komolyan vette, hogy gyülekezetben gondolkodik. Mi is imádkozunk érettetek. Tehát van közöttünk egy kapocs, nem is akármilyen, egy szent kapocs, ez nem az én ügyem, hogy majd imádkozom, hanem mi fogunk értetek imádkozni.

Jó lenne megérteni, hogy Isten az övéit, az ő megváltottjait a gyülekezet közösségébe tagolja be. Itt segítséget adnak nekem, és itt segítséget kaphatunk másoktól.

Amikor Jézus Krisztus az övéit tanítja imádkozni (erre sem figyelünk sokszor), akkor úgy kezdi: Ti azért így imádkozzatok. Hogy imádkozzatok? Úgy, hogy: „Mi Atyánk, ki vagy a mennyekben.” Ennek a magyarázatánál a bibliaórán vettük, hogy tulajdonképpen ez egy csoda, hogy így kezdődik, mert nem úgy kezdődik: én Atyám vagy én Istenem, ki vagy a mennyekben, hanem úgy, hogy Mi Atyánk, ki vagy a mennyekben. Nem azt mondja: mi Istenünk, hanem azt mondja: Mi Atyánk, mert én az Istent csak Jézus Krisztusért szólíthatom meg úgy, hogy Atya, és a Szentlélek által. Azt mondja: így szólítsátok meg: Mi Atyánk... — ez azért van, mert nem vagy egyedül.

Ez megint egy örömhír, hogy a hívő nincs egyedül. Nem úgy kell imádkoznom, hogy én Atyám, hanem úgy, hogy mi Atyánk — nekem vannak testvéreim. Amikor Isten átvisz az Ő szerelmes Fiának országába, vannak polgártársaink. Mit mond az egyik levélben Pál apostol? Polgártársai vagytok a szenteknek, és cselédei az Istennek. — Nem vagy egyedül, nem vagytok magatokra hagyatva. Nehogy azt gondoljátok, hogy egy magányos ember imádkozik értetek, hanem azt mondja Pál: mi. Bizonyára gondolt Epafrászra, meg mindazokra, akik vele éppen ott voltak, akik tudtak erről az ügyről.

Csodálatos az, hogy azt mondja: mi pedig nem szűnünk meg imádkozni értetek, és kérni, hogy betöltessetek az Isten akaratának megismerésével, lelki bölcsességben és értelemben.

Ugyanakkor azt is lássuk, hogy ez, amiért Pál imádkozik, azt jelenti, hogy Isten Szentlelke ezt a kegyelembeli munkát, amit a hívő újjászületésekor végez, nem hagyja abba, hanem végzi tovább. Folytatja a Szentlélek a kegyelembeli munkát a megtérés és megszentelés által.

Pál azt mondja: mi azért imádkozunk, hogy folytassa a Szentlélek. Mert akarja folytatni Isten Lelke. Nem úgy van, hogy újjászülsz, otthagysz. Most már kaptál egy lendületet, kaptál új szívet — boldogulj magad. Hanem megígéri az Úr Jézus, hogy én veletek vagyok. Az Isten Szentlelke pedig tanít, vezet, fedd, megvilágosít, megszentel, megtérést munkál az életemben. — Vagyis nem hagyja abba a kegyelembeli munkát.

Azt mondja: hogy betöltessetek, mert erre van igazán szükségetek. Az Isten akaratának megismerésével minden lelki bölcsességben és értelemben. Ugyanakkor ez a mondat azt is jelenti, hogy ez nem magától értetődő. Ezért imádkozni kell. Azzal a bizalommal felkeresni az Urat, hogy ezt sem érdemeljük meg. Ha te nem végeznéd ezt a munkádat, akkor nem jutnánk ötről a hatra.

Azt szoktuk mondani, hogy ötről hatra nem jut valaki, az általában azt jelenti, hogy nem gazdagszik, nincs eredménye, hiába dolgozik, nem jut ötről a hatra. Ha lelki értelemben nem jut valaki ötről a hatra — azt mondja Pál: ezért imádkozunk.

Amikor erről beszélünk, akkor megint csak azt lehet mondani, hogy ez az „Ő”, ez áthatja még ezt a tárgykört is, hogy „mi”. Mi ezért imádkozunk. Miért? Hogy Ő azt a munkát, amit elkezdett, mondja egy másik levélben az apostol, vigye is végbe. Folytassa, mert folytatni akarja, folytatni tudja az Isten Lelke ezt a munkát. És azt mondja: Mi pedig nem szűnünk meg érettetek imádkozni.

A harmadik, ami fontos ebben az igében, a „TI”. Pál arról is beszél, hogy mit kell nektek tenni. Azt mondja a 9. versből: „Járjatok méltóan az Úrhoz, teljes tetszésére, minden jócselekedettel gyümölcsöt teremvén, és növekedvén az Isten megismerésében. Minden erővel megerősítetvén az Ő dicsőségének hatalma szerint, minden kitartásra és hosszútűrésre örömmel.”

Milyen gazdag program. Méltón járni az Úrhoz, növekedni, gyümölcsöt teremni, kitartónak lenni, hosszútűrőnek lenni. — Ez gazdag program. Megismerni az Isten akaratát, amely itt Istennek azt a döntését jelenti, amelyekkel megváltásunk módját és hatókörét Krisztusban megszabta. Teljes bölcsességgel. Tehát nem kapcsolja ki az értelmünket, ítélőképességünket, akaratunkat. Ez nem magányos töprengésben, hanem a gyülekezet közösségében érhető el. „Hálát adván az Atyának, aki alkalmasakká tett minket a szentek örökségében való részvételre.” — Nem magányos töprengésben, meditációban érhető el, hanem a gyülekezet áldott és szent közösségében.

Éljetek méltón az Úrhoz, teljes tetszésére! Csodálatos program. Méltónak lenni hozzá, tetszésére élni. Miért akarunk neki tetszeni? Azért, mert szeretjük Őt, mert megértettük, hogy Ő előbb szeretett minket. Ezért nekem lehetőségem van viszontszeretni, akit meg szeretek, annak igyekszem kedvében járni.

Az mondja az apostol nagyon egyszerűen, lelki értelemben: ti meg járjatok méltón az Úrhoz, az Ő tetszésére. Járjatok előtte, keressétek, hogy mit kell tennetek, mert meg fogja mondani. Teljes tetszésére. Ezt egyébként Pál apostol a 3. fejezetben részletesen kifejti.

Én most egy általános üzenetet vonok le. Amikor arról beszél, hogy „TI”, arról beszél ebben a levélben az apostol, hogy a hit és a cselekedet legyenek egymással összhangban. Járjatok méltóan az Úrhoz teljes tetszésére, vagyis a hit és cselekedet legyen összhangban. Még egy másik kifejezés szerint: az élet és az életvitel ugyanazt hirdesse.

Múlt pénteken egy lelkipásztort temettem Debrecenben, és azt az igét olvastam a Cselekedetek könyvéből, amikor Pál apostol azt mondja: ... és tudjátok, hogyan éltem közöttetek. (20. fej.) Ez a lelkipásztor hallatlan alázatos ember volt. Türelmes, mégis vidám, és olyan, aki állandóan Krisztusról beszélt. A vonaton, az utcán, a gyülekezetben állandóan róla beszélt. Azt mondja: ti tudjátok, hogyan éltem közöttetek, teljes alázatossággal. Utána beszél Pál arról, hogy nem voltunk terhetekre, végeztem a kisiparos tevékenységemet, mint hogy tőletek kérjek valamit. Olyan szép volt. Mit hirdettünk, és hogyan éltünk. Mit mond a Kolosséi levélben? Isten Szentlelke újjá tett titeket, de utána meg arra törekedjétek, hogy ez az új élet a cselekedetekben és életvitelben látható legyen. Mert jó fa jó gyümölcsöt terem. Rossz fa vagy nem terem semmit, vagy rosszat terem. Ahol jó gyümölcs van, ott kell lenni élő fának is.

Mit jelent a hívő ember életében a gyümölcs? Annak látható bizonyossága, hogy Isten az életében elvégezte az Ő láthatatlan munkáját. Az újjászületés nem látható. De mégis látható, mert a gyümölcsökről meg lehet ismerni magát a fát. Vajon az a fa mibe van oltva, és azt a gyümölcsöt termi. Megint oda jutunk ennél, hogy Ő.

A Galata levélből tudjuk, hogy ezeket a gyümölcsöket tulajdonképpen nem is mi teremjük. Nem is ti termitek, mondja a Kolosséi gyülekezetnek. Ezeket a gyümölcsöket is Ő, az Isten Szentlelke. A Lélek gyümölcse. Mi passzírozzuk ki magunkból? Mi izzadjuk ki magunkból? Nem! Az Isten Lelke termi meg. Mert ezeket a jó cselekedeteket is – mondja Pál apostol egy másik levélben – Ő készítette el, hogy ezekben járjunk. Minden erővel megerősítettén az Ő hatalma szerint, minden kitartásra és hosszútűrésre örömmel.

Jó, hogy Pál azt mondja: a garancia nem bennetek van, hanem Őbenne. Miközben azt mondom: kitartó szeretnék lenni, állhatatos szeretnék lenni, hosszútűró szeretnék lenni, aközben meglátom, hogy ezt a kitartást is Ő munkálja. Azt mondja Pál a Kolosséi levélben: Isten nem úgy szeret benneteket, hogy elteszi az útból az akadályokat, hanem erőt ad, hogy leküzdjétek az akadályokat.

Ragaszkodjatok ahhoz, ami az Isten akaratából Jézus Krisztusban a miénk, és amit felismertetek. Ragaszkodjatok mindahhoz, ami az Isten igéjével megegyezik, és ne hagyjátok, hogy valaki más evangéliumot hirdessen, más utat mutasson az üdvösségbe, mert Jézus Krisztusban lakik a teljesség. Ő legyen az első. A Kolosséi levél összefoglalható ebben: Jézus Krisztus minden mindenkiben. Legyen Ő ura az életünknek, és ne csak Ura, hanem vezére, pásztora, gondviselője, aki által célba érhetünk. „Hol várnak mind a szentek, s az Atyánál pihentek, megfáradt gyermekek.” – Ámen.

Imádkozzunk!

Hálás szívvel köszönjük neked mindazt, amit te végeztél el, örökkévaló Istenünk, szeretetedből, irgalmadból és kegyelmedből.

Köszönjük, hogy Jézus Krisztusban láthatjuk, hogy nagyobb volt a te irgalmad, mint a te igazságod. Áldunk, hogy az evangélium elterjedt, ahogy itt az igében olvastuk, az egész földre.

Köszönjük, hogy akik vették, azok kötelességüknek érezték, hogy vigyék is az evangéliumot.

Kérünk, óvj meg bennünket is minden tévtantól, és engedd, hogy Jézus Krisztuson kívül ne vessük másba bizalmunkat, reménységünket. Ne szerethessünk mást, de Őt teljesen, és igazán teljes szívből, teljes lelkünkben, teljes erőnkben. Könyörülj meg, hogy engedjünk akaratodnak, és önmagunkat megtagadva kövessünk téged.

Adj nekünk ehhez kitartást, hosszútűrést, hogy mi is úgy vallhassuk, mint Pál: nem szégyellem a Krisztus evangéliumát, mert Istennek hatalma, ereje az. Köszönjük, hogy lehet hirdetni ma is sok-sok helyen. Kérünk, hogy az evangélium szüljön újjá életeteket.

Taníts a menny felé nézni, az odafelvalókkal törődni, és közben elvenni ajándékaidat, amellyel meggazdagítasz minket.

Ámen.